

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-84/2026-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Mateji Cvitić Gašparac, u pravnoj stvari tužitelja Beqira Hoxhosmanija iz Novog Čiča, Jezerska ulica 6, OIB: 81136374166, koga zastupa punomoćnik Toni Primorac, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika GORAKON GRAĐENJE d.o.o., Zagreb, Maksimirska cesta 152, OIB: 90007437605, koga zastupa punomoćnik Andrej Ležaić, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja, zamjenice punomoćnika tužitelja Marine Božić, odvjetničke vježbenice, i punomoćnika tuženika, 27. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Beqira Hoxhosmanija koji glasi:

"Nalaže se tuženiku GORAKON GRAĐENJE d.o.o. iz Zagreba, Maksimirska cesta 152, OIB: 90007437605 da isplati tužitelju BEQIR HOXHOSMANI, iz Novo Čiče, Jezerska ulica 6, OIB: 81136374166 neto novčani iznos od 2.842,00 EUR sa zateznom zakonskom kamatom tekućom od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa,

- na neto iznos od 815,00 EUR počevši od 01.06.2024. do isplate
- na neto iznos od 2.027,00 EUR počevši od 01.07.2024. do isplate

po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku 15 dana."

II Nalaže se tužitelju Beqiru Hoxhosmaniju u roku od 15 dana naknaditi tuženiku GORAKON GRAĐENJE d.o.o. trošak parničnog postupka u iznosu 1.000,00 EUR (slovima: tisuću).

III Odbija se zahtjev tužitelja Beqira Hoxhosmanija za naknadu troška parničnog postupka u iznosu 1.312,50 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate te sudskih pristojbi po ocjeni suda.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 22. siječnja 2026. navodi da je bio zaposlen kod tuženika koji mu po osnovi primanja iz radnog odnosa nije isplatio netoiznos 815,00 EUR za svibanj te netoiznos 2.027,00 EUR za lipanj, a što je zastupnik po zakonu tuženika potvrdio svojim potpisom na ispravi u kojoj je utvrđena visina dugovanja. Predlaže naložiti tuženiku isplatu ukupnog netoiznosa 2.842,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama kako je to specificirano u tužbi, uz naknadu troška parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 17. veljače 2026. ne osporava da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika do 27. lipnja 2025. na temelju Ugovora o radu od 18. listopada 2023., dok osporava da bi tužitelju dugovao iznose koje tužbom potražuje.
3. Tuženik je na ročištu održanom 5. svibnja 2026. osporio da je tužitelj ikada bio zaposlen kod tuženika te naveo da je izjava koja je priložena uz tužbu potpisana pod prisilom.
4. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem potvrde (list 4 spisa), poruka iz aplikacije *WhatsApp* (list 14-30 spisa), saslušani su svjedoci Vladimir Milloshi (list 74-76 spisa), Kristo Hoxhosmani (list 76-77 spisa), Imerr Dishani (list 79-80 spisa) te tužitelj Beqir Hoxhosmani (list 81-82 spisa).
5. Tuženik je na ročištu održanom 15. rujna 2026. odustao od dokaznog prijedloga za saslušanje zastupnika po zakonu tuženika Ante Jolića, a na ročištu održanom 17. rujna 2026. od dokaznog prijedloga za saslušanje svjedoka Anđelka Jolića, slijedom čega sud navedene dokaze nije izvodio.
6. Sud je na ročištu održanom 17. rujna 2026. odbio dokazni prijedlog tužitelja za provođenje financijskog vještačenja, kao nepotreban, budući da spisu nije bila priložena dokumentacija na temelju koje bi se isto moglo provesti. Naime, na upit suda na predmetnom ročištu zamjenica punomoćnika tužitelja je predložila provesti financijsko vještačenje na temelju stanja spisa i knjigovodstvene dokumentacije od tuženika. Budući da je spisu priložena samo potvrda (list 4 spisa) iz koje nije moguće utvrditi koliko je iznosila mjesečna plaća tužitelja niti koliko sati rada je tužitelj odradio u svibnju i lipnju 2024., a tužitelj do zaključenja prethodnog postupka nije predlagao pribaviti knjigovodstvenu dokumentaciju od tuženika, prema ocjeni ovog suda, financijsko vještačenje s postojećom procesnom građom nije moguće provesti.
7. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.
8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu netoiznosa 2.842,00 EUR po osnovi neisplaćene plaće za svibanj i lipanj 2024.
9. Sporno je u ovom predmetu je li tužitelj bio zaposlen kod tuženika te, ukoliko jest, je li mu tuženik u cijelosti isplatio plaću za njegov rad, kao i visina tužbenog zahtjeva.
10. Odredbom članka 7. stavka 1. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23; dalje: ZR) propisano je da je poslodavac obavezan u radnom odnosu radniku dati posao te mu za obavljeni rad isplatiti plaću, a radnik je obavezan prema uputama koje poslodavac daje u skladu s naravi i vrstom rada, osobno obavljati preuzeti posao.

11. Iz potvrde (list 4 spisa) proizlazi da je tužitelj dao otkaz 27. svibnja 2024., a da mu tuženik na dan 1. srpnja 2024. duguje iznos 815,00 EUR za svibanj te iznos 2.027,00 EUR za lipanj. Predmetnu potvrdu je s lijeve strane potpisao tužitelj, a potpis s desne strane je nečitak.

12. Iz komunikacije iz aplikacije *WhatsApp* proizlazi da je ista vođena s Antom Jolićem od 4. kolovoza 2024. do 6. listopada 2025. radi neisplaćenih plaća.

13. Iz iskaza svjedoka Vladimira Milloshija, bivšeg radnika tuženika, u bitnome proizlazi da je kod tuženika bio zaposlen od svibnja 2021. do ožujka 2024. na radnom mjestu građevinskog radnika, da je zajedno s tužiteljem radio kod tuženika sredinom 2023. do ožujka 2024. kada su obojica dala otkaz, da su sklopili ugovor o radu na određeno vrijeme na rok od godine dana s mogućnošću produženja, da su radili od ponedjeljka do subote po 10 sati dnevno, a nekada i nedjeljom, da je on vodio evidenciju za albanske radnike koju je na kraju mjeseca davao Tamari ili Anti Joliću, da je u njegovom ugovoru o radu bila ugovorena plaća od 7,00 EUR po satu, da u trenutku potpisivanja ugovora o radu nije govorio hrvatski jezik i to mu je tako bilo prezentirano, da mu je taj dio plaće bio isplaćivan na tekući račun otvoren u jednoj banci u Republici Hrvatskoj, a dio plaće (400-500 EUR mjesečno) na ruke od strane Ante Jolića, da im je plaća povećana 2023. kada je tužitelj počeo raditi kod tuženika pa je njegova plaća iznosila 10,00 EUR po satu, a tužiteljeva 9,00 EUR po satu, da tužitelj u početku svog rada nije bio prijavljen i plaća mu je bila isplaćivana gotovinom na ruke od strane vlasnika tuženika Ante Jolića, da je on tome svjedočio jer je jedini djelomično govorio hrvatski jezik pa je pomagao i koordinirao stvari s vlasnikom tuženika, da je tužitelj otvorio tekući račun u banci u Republici Hrvatskoj tek sredinom 2024. nakon što su dali otkaz kod tuženika, da je on sastavio potvrdu s lista 4 spisa i istu je dao Anti Joliću na potpis kada su potpisivali sporazumni raskid radnog odnosa, da su na tom sastanku bili prisutni Ante Jolić, njegov brat Anđelko, zaposlenica tuženika i prevoditelj iz Crne Gore koji je govorio albanski jezik, da je bio prisutan kada je Ante Jolić tu potvrdu potpisao i rekao im da je mogu baciti, da nisu vršili pritisak na Antu Jolića da potpiše potvrdu, da su im plaće često kasnile dok su radili za tuženika i kada su dali otkaz, ostalo je dugovanje prema tužitelju, Kristi Hoxhosmaniju, Florijanu Doki i prema njemu, da su njih četvorica bili prisutni kada je Ante Jolić potpisivao potvrdu, a cijeli taj razgovor su i snimali jer nisu govorili hrvatski jezik, da je u potvrdi napisao da tužitelj daje otkaz 27. svibnja 2024. jer ih je tuženik tražio da mu daju vremena kako bi riješio dugovanje, da je kod tuženika radio zaključno do 7. lipnja 2024. jer je tuženik od njih tražio da završe neki posao koji je bio u tijeku, da je listovima 14-30 spisa priložena prepiska koju je on vodio s vlasnikom tuženika Antom Jolićem, koja je trajala više od godine dana i odnosila se na dugovanje koje je tuženik imao prema tužitelju.

14. Iz iskaza svjedoka Kriste Hoxhosmanija, brata tužitelja i bivšeg radnika tuženika, u bitnome proizlazi da je kod tuženik bio zaposlen od 2023. do kraja kolovoza 2024., da je tužitelj radio kod tuženika, ali kraće nego on, ne sjeća se u kojem razdoblju, ne sjeća se jesu li tužitelj i on s tuženikom imali sklopljen pisani ugovor radu, da im je plaća bila ugovorena po satu, ne zna koliko je iznosila, ne zna koliko je tužitelj radio kod tuženika niti je li mu za isto isplaćena plaća, da je on imao otvoren tekući račun u banci u Republici Hrvatskoj, a tužitelj nije, da su Vladimir Milloshi, Imerr Dishani, tužitelj i on mjesec dana prije predali tuženiku zahtjev za prestanak radnog odnosa zbog problema s isplatom plaća, da su u tu svrhu sastavili dokument koji je priložen listu 4 spisa, da je isti potpisan s jedne strane od radnika, a s druge od direktora tuženika Ante Jolića, da se ne sjeća tko je taj dokument sastavio, da su, nakon što su potpisali te dokumente, otišli u ured Ante Jolića koji

im je rekao da neće dobiti taj novac sljedećih pet godina, da ih je Ante Jolić tražio da odrade projekt koji je bio u tijeku kada su mu predali zahtjev za prestanak radnog odnosa i tom prilikom im je rekao da mu treba još 10 dana da bi im isplatio plaće pa su zbog toga pristali raditi.

15. Iz iskaza svjedoka Imerra Dishanija, bivšeg radnika tuženika, u bitnome proizlazi da je bio zaposlen kod tuženika od 2021. do kraja lipnja 2024., da je i tužitelj radio kod tuženika, ali ne zna u kojem razdoblju, sjeća se samo da je došao raditi nakon njega, da je u svibnju 2024. dao otkaz tuženiku zbog neredovite isplate plaće, a potom je 29. lipnja 2024. došao u ured tuženika potpisati otkaz, ali budući da mu nisu htjeli prevesti što potpisuje, nije htio ništa potpisati, da je prve godine kada se zaposlio kod tuženika s tuženikom sklopio pisani ugovor o radu na određeno vrijeme od godine dana, a nakon toga više nije potpisivao nikakav ugovor o radu, da mu je plaća iznosila 600,00 EUR i bila isplaćivana na tekući račun u banci, da mu je tuženik u početku radnog odnosa manji dio plaće isplaćivao na bankovni račun, a većinu gotovinom na ruke, ali nakon toga je isplaćivao sve na račun, ne zna koliko je iznosila plaća tužitelja i je li imao otvoren tekući račun u banci, da nije bio prisutan potpisivanju potvrde s lista 4 spisa, da mu tuženik nije isplatio u cijelosti plaću za svibanj i lipanj 2024., da je bio plaćen 9,00 EUR po satu, a radili su od ponedjeljka do subote po 10 sati dnevno, da je evidenciju rada vodio Vladimir Milloshi koji je to slao Anti Joliću.

16. Iz iskaza tužitelja Beqira Hoxhosmanija u bitnome proizlazi da je bio zaposlen kod tuženika u svibnju i lipnju 2024., da je radio građevinske poslove na dva gradilišta skupa s Vladimirom Milloshijem i bratom Kristom, da nije sklopio pisani ugovor o radu s tuženikom, da su ga vlasnici tuženika pozvali da dođe raditi za tuženika i s njima je dogovorio plaću od 8,50 EUR po satu, da mu je za vrijeme rada kod tuženika bilo isplaćeno samo 500,00 EUR na ruke koje mu je dao Vladimir Milloshi, da su oni sami vodili evidenciju radnog vremena koju su onda predavali Vladimiru Milloshiju, a on ju je davao vlasniku tuženika, da se ne sjeća koliko je sati rada odradio za tuženika u utuženom razdoblju, da za vrijeme rada kod tuženika nije imao otvoren račun u banci, da se ne sjeća tko je sastavio potvrdu s lista 4 spisa, da mu je istu dao Vladimir Milloshi i on ju je potpisao s lijeve strane, ali se ne sjeća kada je to bilo, da nije bio prisutan kada je potvrdu potpisala osoba čiji je potpis s desne strane, da iznos 2.842,00 EUR predstavlja neisplaćenu plaću za sate rada koje je u svibnju i lipnju 2024. odradio kod tuženika, ali se ne sjeća koliko je to sati bilo, da je njegov radni odnos kod tuženika završio 3. ili 4. srpnja 2024., da ne zna razliku između bruto i neto plaće pa ne zna zašto tužbom potražuje netoiznos plaće, da nikada nije primio obračunsku ispravu za isplatu plaće, da je u ožujku 2025. od tuženika putem Western Uniona primio iznos 1.000,00 EUR pa to znači da mu tuženik duguje 1.842,00 EUR.

17. Sud je povjerovao iskazima tužitelja Beqira Hoxhosmanija i svjedoka Vladimira Milloshija, Kriste Hoxhosmanija i Imerra Dishanija u dijelovima u kojima navode da su bili zaposleni kod tuženika kao građevinski radnici, da im je radni odnos prestao otkazima koje su oni dali tuženiku zbog problema s isplatom plaća te da im tuženik nije u cijelosti isplatio plaće.

18. Sud nije povjerovao iskazu svjedoka Vladimira Milloshija u dijelovima u kojima navodi kada je tužitelj bio zaposlen kod tuženika (od sredine 2023. do ožujka 2024.) jer isto ne proizlazi iz iskaza tužitelja (radio je kod tuženika u svibnju i lipnju 2024.), koliko je iznosila plaća tužitelja (9,00 EUR po satu) jer isto ne proizlazi iz iskaza tužitelja (8,50 EUR po satu), da je potvrda s lista 4 potpisana na dan kada je potpisivan sporazumni raskid (pravilno otkaz ugovora o radu) jer iz same potvrde

proizlazi da je potpisana 1. srpnja 2024., a svjedok je u svom iskazu naveo da su otkazi dani ranije te da je on kod tuženika radio do 7. lipnja 2024., da je svjedok zajedno s tužiteljem i Kristom Hoxhosmanijem bio prisutan potpisivanju potvrde od strane direktora tuženika jer isto ne proizlazi iz iskaza tužitelja koji je naveo da ne zna kada je ta potvrda potpisana niti je istom bio prisutan.

19. U preostalim dijelovima iskazi tužitelja i svjedoka su konfuzni ili se isti ne sjećaju činjenica koje je bilo potrebno utvrditi u ovom postupku. Naime, nije moguće utvrditi na koji način i kada su prestali njihovi ugovori o radu i do kada su radili kod tuženika jer isti navode da su otkaze dali ranije, da su potvrde potpisali naknadno, a da su nakon toga još radili kod tuženika jer ih je tuženik to tražio budući da je bilo potrebno dovršiti projekt u tijeku, međutim razdoblja koja u svojim iskazima navode nisu u suglasnosti jedan s drugim (npr. Vladimir Milloshi navodi da je tužitelj radio kod tuženika zajedno s njim do otkaza u ožujku 2024., a iz iskaza tužitelja proizlazi da uopće nije radio kod tuženika u ožujku 2024., već u svibnju i lipnju 2024. te da je s radom kod tuženika završio 3. ili 4. srpnja 2024.). Iz iskaza tužitelja i svjedoka, osim činjenice da su kod tuženika radili od ponedjeljka do subote po 10 sati dnevno, nije moguće utvrditi činjenice vezane za visinu potraživanja tužitelja. Naime, tužitelj se ne sjeća koliko je sati rada odradio u utuženom razdoblju niti je znao pojasniti iznos 2.842,00 EUR isplatu kojeg u ovom postupku potražuje, a svjedoci o tome nemaju saznanja.

20. Tijekom postupka je utvrđeno da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika u svibnju i lipnju 2024., da je radio građevinske poslove na dva gradilišta, da s tuženikom nije sklopio pisani ugovor o radu, već je ugovorio plaću koja je iznosila 8,50 EUR po satu, da mu je za vrijeme rada kod tuženika bilo isplaćeno samo 500,00 EUR gotovinom na ruke jer u to vrijeme nije imao otvoren tekući račun u banci, a tuženik mu je u ožujku 2025. putem Western Uniona uplatio iznos 1.000,00 EUR.

21. Iz navedenog, prema ocjeni ovog suda, ne proizlazi osnovanost potraživanja tužitelja niti je moguće utvrditi njegovu visinu.

22. Naime, tužitelj ne zna koliko je sati rada odradio za tuženika u svibnju i lipnju 2024., kako bi se mogla provjeriti visina potraživanja (815,00 EUR za svibanj 2024. te 2.027,00 EUR za lipanj 2024.), koju osnovu i visinu je tuženik tijekom postupka osporio. Nije životno niti logično da radnik, kojem poslodavac nije u cijelosti isplatio plaću isplatu koje je potom odlučio potraživati sudskim putem, ne zna na što se točno odnosi potraživani iznos, odnosno koliko sati rada je odradio za poslodavca, što mu je od toga plaćeno, a što ne.

23. Navedene činjenice nije moguće utvrditi niti na temelju materijalne dokumentacije koja je priložena spisu jer potvrda s lista 4 ne sadrži detaljnije podatke o osnovi i visini tužbenog zahtjeva niti je iz iste moguće utvrditi tko ju je s desne strane potpisao, a iz komunikacije iz aplikacije *WhatsApp* ne proizlaze činjenice iz kojih bi bilo moguće utvrditi visinu potraživanja tužitelja.

24. Nadalje, tužitelj ne zna iz kojeg razloga potražuje plaću u netoiznosu, iako je, sukladno odredbi članka 433.a ZPP, potraživanje iz radnog odnosa dužan utužiti u brutoiznosu ili pojasniti i dokazati da mu se potraživanje odnosi samo na netoiznos.

25. Zaključno, tužitelj nema saznanja o relevantnim činjenicama glede potvrde (list 4 spisa) na kojoj temelji svoje potraživanje jer se ne sjeća tko je istu sastavio, kada je istu potpisao niti je svjedočio trenutku kada je predmetnu potvrdu potpisala osoba čiji je nečitak potpis s desne strane, niti zna tko je to bio.

26. Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe članka 221.a ZPP, odlučeno je kao u stavku I izreke presude.

27. Ostali priloženi dokazi nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

28. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. ZPP i članka 155. ZPP, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u iznosu 2.842,00 EUR.

29. Tuženiku je dosuđen trošak sastava odgovora na tužbu od 100 bodova (Tbr. 8/1) te pristupa na ročišta održana 5. svibnja 2026., 15. rujna 2026. i 17. rujna 2026. od 3x100 bodova (Tbr. 9/1) što, uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54 u vezi Tbr. 52/3) i uvećano za trošak PDV-a od 25% (Tbr. 46), iznosi 1.000,00 EUR.

30. Zahtjev tužitelja za naknadu troška postupka u iznosu 1.312,50 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate te sudskih pristojbi po ocjeni suda odbijen je, kao neosnovan, na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP.

31. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 27. listopada 2026.

Sutkinja
Mateja Cvitić Gašparac

Dokument je elektronički potpisan:

Mateja Cvitić
Gašparac

Vrijeme potpisivanja:

27-10-2026
10:23:25

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3034373535333732393739
OU=Signature
S=Cvitić Gašparac
G=Mateja
CN=Mateja Cvitić Gašparac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP).

DNA:

1. Tužitelju po pun.
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-39989**

Kontrolni broj: **055db-a516e-253c7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Mateja Cvitić Gašparac, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.